

Översiktlig prognoskarta för markradonrisker

Tranås kommun

SGU

Sveriges geologiska undersökning

Karta framtagen på uppdrag av Tranås kommun av Cecilia Jelinek

SGUs nr: 08-737/2012

Uppsala 2012-12-03

MARKRADONUNDERÖKNINGAR I TRANÅS KOMMUN

På uppdrag av Tranås kommun, har SGU reviderat och kompletterat den tidigare markradonundersökningen, som utfördes av Gustav Åkerblom, SGAB, 1984.

REKOMMENDATIONER

Halten av markradon i jordluften är alltid så högt att den kan orsaka radonhalter inomhus över gällande riki- och gränsvärden. Det är alltid att rekommendera att mäta radonhalten inomhus. Man bör alltid vara noga med att bygga nya hus tätta mot marken. Boverket har rekommendationer om hur detta kan genomföras. Vid renoveringar bör man vara noga med att täta eventella rögenomföringar etc.

Dricksvatten

Radon- och uranalys kan rekommenderas för dricksvatten från bergborrade brunnar.

RADONRISKKLASSNING

Översiktliga undersökningar

Vid översiktlig bedömning av radonrisker klassas marken som lågriskområde, normalriskområde, eventuellt högriskområde eller högriskområde.

SGU rekommenderar att man bortser från klassen lågriskområde och behandlar dessa områden som normalriskområden, pga risken för att termen uppfattas som att det inte finns någon radonrisk i området.

Lågriskområde

Områden med låg radiumhalt i berggrund och jordarter samt områden med leror och silt. Radonhalten i jordarterna bör vara mindre än 10 kBq/m^3 . Leror och silt och måste vara mer än 2 meter mäktiga och dessutom får de inte vara uttorkade med torksprickor. Om sedimentens mäktighet understiger 2 meter gäller riskbedömningen för underliggande berggrund eller jordart. Inom kommunen finns små förekomster av insediment, och därmed liten areal som klassats som lågriskområde.

Normalriskområde

Områden som inte utgör lågrisk- eller högriskområde, med normala halter av radioaktivitiva ämnen i berggrund och jordarter. Stora delar av kommunen utgör normalriskområde (ljusgult på kartan).

Normalriskområde domineras av normalradonmark, men både högradonmark och lågradonmark kan förekomma.

Eventuellt högriskområde

- Områden med förhöjd uranhalt enligt flygmätningar, men där inga mätningar har gjorts av radonhalt i jordluft. Klassningen gäller i områden som är täckta med jord, inte för områden med kalt berg.
- Områden med morän där entingen mätningar eller prover av bäckvatten-växter som analyserats kemiskt har visat på förhöjda uranhalter.
- Moränbacklandschap - moranområde med inslag av kullar, platåer, ryggar, som ofta har en något grövre kornstorleksmässan i områdets morän i allmänhet. Landformen kan också innehålla sorterade sediment, ibland grusig.
- Blockjord eller blocktill terräng

Högriskområde

Genomsläpliga jordarter som grus och grovkorniga isålväslagringar, samt mindre genomsläpliga jordarter med radonhalter som överstiger 50 kBq/m^3 , eller med förhöjd radiumhalter. Högriskområden utgörs huvudsakligen av högradonmark.

Ej bedömda områden

Områden med torvmarker. Vid nybyggnation avlägsnas normalt dessa jordlager varför radonrisken bedöms för underliggande jordarter enligt ovan. Områden med fylinning ingår också i ej bedömda områden.

Översiktliga undersökningar

Radonriskbedömning av mark i högrisk- och lågriskområden
(efter Clavensjö & Åkerblom 2004)

Högriskområde

Berg- eller jordart	Radiumhalt (Bq/kg)	Radonhalt i jordluft $1 \text{ m under markytan}$ (kBq/m 3)
Berggrund	> ca 100	> 50
Moran, sand, grus	> ca 50	> 60
Silt	> ca 70	> 60
Lera, moränlera	> ca 100	> 120

Lågriskområde

Berggrund	Radiumhalt (Bq/kg)	Radonhalt i jordluft $1 \text{ m under markytan}$ (kBq/m 3)
Moran, sand, grus	< ca 35	< 10
Silt	< ca 25	< 20
Lera, moränlera	< ca 50	< 60

Not 1) Jordarter som innehåller fragment av alunskiffer klassas som högriskområde.

